NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A43016213
A43-0162-13/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2013.gada 21.augustā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente I.Amona, tiesneši V.Poķis un A.Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc AS „*/Nosaukums/*" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes direktora p.i. 2013.gada 17.jūlija pieprasījuma Nr.8.15-11/57942 atcelšanu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] 2013.gada 17.jūlijā Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – VID) nosūtīja AS „*/Nosaukums/*" pieprasījumu Nr.8.15-11/57942 (turpmāk – Pieprasījums). Pamatojoties uz likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta otrās daļas 2.punktu, Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1] punktu un Padomes Direktīvas Nr.2011/16/ES (2011.gada 15.februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK, 18.panta 2.punktu (turpmāk – Direktīva Nr.2011/16/ES), VID pieprasīja AS „*/Nosaukums/*" sniegt Francijas nodokļu maksātāja */Nosaukums 2/* nodokļu administrēšanas vajadzībām paredzami svarīgu informāciju par darījumiem ar trešo personu */Nosaukums 3/* par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 31.decembrim, tostarp informāciju par personām, kas atvēra bankas kontu Nr*./konta numurs/,* un personām, kas pilnvarotas rīkoties ar šo bankas kontu.

[2] AS „*/Nosaukums/*" iesniedza Administratīvajā apgabaltiesā pieteikumu, lūdzot atcelt Pieprasījumu daļā par informācijas sniegšanu par personām, kas atvēra bankas kontu Nr*./konta numurs/* un personām, kas pilnvarotas rīkoties ar šo bankas kontu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Pieteicējai pieprasītās ziņas nav izpaužamas ziņas Kredītiestāžu likuma 62.panta piektās daļas izpratnē. Saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta piekto daļu kārtību, kādā VID saņem kredītiestāžu rīcībā

esošās neizpaužamās ziņas, un gadījumus, kuros šīs ziņas saņemamas, nosaka Kredītiestāžu likums.

Apgabaltiesa 2013.gada 28.jūnija spriedumā lietā Nr.A43012813 atzina, ka Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1]punktā likumdevējs *expressis verbis* paredzējis VID tiesības saņemt tikai noteikta veida informāciju attiecībā uz trešajām personām, proti, ziņas vai dokumentus saistībā ar konkrētiem darījumiem.

[2.2] No Pieprasījuma izriet, ka informācija tiek pieprasīta nodokļu maksātāja */Nosaukums 2/* nodokļu administrēšanas vajadzībām. Taču papildus informācijai par darījumiem ar minēto personu tiek pieprasīta arī informācija par trešajām personām: par personām, kas atvēra konkrēto bankas kontu un ir pilnvarotas rīkoties ar to. Pieprasījumā norādītais konts, par kuru lūgts sniegt neizpaužamas ziņas, nav atvērts */Nosaukums 2/*.

Kredītiestāžu likuma 61.panta pirmā daļa nosaka, ka kredītiestādes pienākums ir garantēt klientu personas, kontu, noguldījumu un darījumu noslēpumu. Šā likuma 62.panta pirmajā daļā paredzēti izņēmumi no noslēpuma ievērošanas pienākuma. Secināms, ka likumdevējs kā primāro mērķi ir izvirzījis klientu noslēpuma aizsardzību, tā nodrošinot personu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību vai komercnoslēpuma saglabāšanu. Tādējādi Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmajā daļā iekļautās normas nedrīkst tulkot paplašināti. Nav pamata uzskatīt, ka likumdevējs būtu vēlējis VID piešķirt plašākas neizpaužamo ziņu iegūšanas iespējas nekā, piemēram, procesa virzītājam kriminālprocesā. Ja likumdevējs būtu vēlējies noteikt izņēmuma kārtību neizpaužamo ziņu saņemšanai VID, tas būtu nepārprotami izdarīts.

[2.3] Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1] punktā paredzēts divu veidu tiesiskais pamatojums informācijas pieprasīšanai - Eiropas Savienības normatīvie akti vai Saeimas apstiprinātie starptautiskie līgumi. Atsauci uz Direktīvas Nr.2011/16/ES 18.panta 2.punktu nevar uzskatīt par tiesisku pamatojumu, lai pieprasītu ziņas Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1] punktā noteiktajā kārtībā.

Direktīva Nr.2011/16/ES Latvijai uzliek saistības uz sasniedzamo rezultātu un nevar tikt izmantota kā patstāvīgs tiesību avots attiecībās starp iestādi un privātpersonu. Secināms, ka Pieprasījums nav pamatots ar Eiropas Savienības normatīvo aktu, kā to paredz Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1] punkts. Šāds pieprasījums būtu jāpamato ar attiecīgu Saeimas apstiprinātu starptautiskā līguma punktu un saskaņā ar Kredītiestāžu likuma pārejas noteikumu 51.punktu ziņas jāpieprasa 63.panta pirmās daļas 11.punktā noteiktajā kārtībā un gadījumos.

Kredītiestāžu likuma normas kredītiestādei ir saistošas un tā nevar atteikties tās piemērot, arī Kredītiestāžu likuma 63.pants jāpiemēro atbilstoši tā jēgai un būtībai.

[3] VID rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikums nav pamatots turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[3.1] Ar 2013.gada 14.marta likumu „Grozījumi Kredītiestāžu likumā”

(stājās spēkā 2013.gada 10.aprīlī) Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmā daļa tika papildināta ar 11.[1] punktu. Šā likumprojekta anotācijā norādīts, ka ar minētajiem grozījumiem tiek pilnībā pārņemtas Direktīvas Nr.2011/16/ES 18.panta 2.punkta prasības. Anotācijā norādīts, ka lai gan Direktīva Nr.2011/16/ES nenosaka iespējamo sniedzamo ziņu apjomu, bet gan paredz, ka pieprasījuma saņēmēja iestādei pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma jāpaziņo jebkura prognozējami svarīga ar nodokļiem saistīta informācija, kas ir tās rīcībā vai ko tā iegūst administratīvā procedūrā, Kredītiestāžu likumā tiek piedāvāts uzskaitīt konkrētu nodokļu administrēšanas vajadzībām paredzami svarīgu informāciju, tādējādi tajā pašā laikā pasargājot kredītiestādes un radot tām iespēju būt informētām par precīzu sniedzamās informācijas apmēru. Likumprojektā bankām sniedzamās informācijas apjoms pamatā ir iekļauts, izmantojot elektronisko veidlapu informācijas apmaiņas nodrošināšanai tiešo nodokļu jomā, kuru ir izstrādājusi Eiropas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm un kuru dalībvalstis Eiropas Komisijas organizētajā darba grupā par administratīvo sadarbību tiešo nodokļu jomā ir apņēmušās izmantot informācijas apmaiņas nodrošināšanai. Finanšu ministrija un VID ir ieinteresēti risināt procedūras administratīvā procesa ietvaros, kas valstij ir lētāks nekā kriminālprocess. Tādējādi likumprojektā tiek piedāvāts noteikt konkrētu sniedzamās informācijas apjomu, neparedzot gadījumus, kuros VID var saņemt informāciju no kredītiestādes, jo arī Direktīva Nr.2011/16/ES neparedz sniedzamās informācijas ierobežojumus, bet gan nosaka, ka sniedzama paredzami svarīga informācija.

[3.2] Ja, kā norādīts anotācijā, ar Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1] punktu ir pilnībā pārņemtas Direktīvas Nr.2011/16/ES prasības, bankām sniedzamās informācijas apjoms pamatā ir iekļauts, izmantojot elektronisko veidlapu informācijas apmaiņas nodrošināšanai tiešo nodokļu jomā, ko izstrādājusi Eiropas Komisija sadarbībā ar Eiropas Savienības dalībvalstīm, un Francijas nodokļu administrācijas informācijas apmaiņas lūgums ir noformēts, izmantojot minēto elektronisko veidlapu un nepārsniedz tajā norādīto pieprasāmo ziņu apjomu, tad situācijā, kad Pieprasījums atbilst minētajam apjomam, nav iespējama tāda tiesību normu interpretācija, ka Kredītiestāžu likuma normas neparedz VID pieprasīto informāciju sniegt.

[3.3] Ņemot vērā minēto, Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1] punktā lietotais formulējums „saskaņā ar Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem" nenozīmē, ka likumdevējs ir domājis tikai tieši piemērojamos Eiropas Savienības normatīvos aktus (šāds formulējums tika lietots iepriekš, kas papildus apliecina pašreiz spēkā esošā normas teksta jēgas attiecināmību uz plašāku normatīvo aktu loku), un ir pietiekoši, ja Pieprasījums pietiekami pamatots.

Ne no likumprojekta anotācijas, ne no piemērojamās tiesību normas teksta neizriet, ka konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām paredzami svarīga vai svarīga informācija nozīmē tikai informāciju par maksātāju, attiecībā uz kuru tiek veikti nodokļu administrēšanas pasākumi (piemēram, audits, kā tas konkrētajā gadījumā ir norādīts Francijas nodokļu administrācijas informācijas apmaiņas pieprasījumā), bet neaptver citu

informāciju, ko dalībvalsts nodokļu administrācijai, lūdzot tiesisko palīdzību informācijas apmaiņā, ir svarīgi noskaidrot konkrētā nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām.

[3.4] Pieteicēja nepamatoti norāda, ka likumdevējs nav vēlējies VID piešķirt plašākas neizpaužamo ziņu iegūšanas iespējas nekā, piemēram, procesa virzītājam kriminālprocesā. Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1] punkta mērķis ir Direktīvas Nr.2011/16/ES prasību pārņemšana. Minētā norma ir vērsta uz to, lai VID varētu iegūt informāciju un tā rezultātā nodrošināt starptautisku sadarbību un tiesisko palīdzību citas dalībvalsts nodokļu administrācijai, nevis, lai iegūtu informāciju VID nodokļu administrēšanas vajadzībām attiecībā uz Latvijas nodokļu maksātājiem.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 112.[1]panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[6] Lietā ir strīds par to, vai VID ir tiesības saņemt no pieteicējas pieprasītās ziņas par Francijas nodokļu maksātāja */Nosaukums 2/* nodokļu administrēšanas vajadzībām paredzami svarīgu informāciju – ziņas par personām, kas atvēra bankas kontu Nr.*/konta numurs/* un personām, kas pilnvarotas rīkoties ar šo kontu.

[7] Likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta otrās daļas 2.punkts noteic, ka VID ģenerāldirektoram un viņa vietniekiem, VID ģenerāldirektora pilnvarotajiem struktūrvienību vadītājiem un viņu vietniekiem nodokļu administrēšanā ir tiesības saņemt no ministrijām, citām valsts pārvaldes institūcijām, finanšu iestādēm un kredītiestādēm un pašvaldībām to veikto pārbaužu un revīziju aktus, kā arī jebkuras citas ziņas, kas saistītas ar nodokļu maksātāju uzskaiti un viņu saimniecisko un finansiālo darbību.

Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1]punkts noteic, ka kredītiestādes rīcībā esošās neizpaužamās ziņas sniedzamas VID, pamatojoties uz pieprasījumu, ko akceptējis VID ģenerāldirektors, viņa vietnieks vai nodokļu administrēšanas struktūrvienības vadītājs vai viņa vietnieks, saskaņā ar Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem vai Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, ja tajos ir noteikta paredzami svarīgas vai svarīgas informācijas sniegšana, citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai ārvalsts (starptautiskā līguma puses) konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām paredzami svarīgu vai svarīgu informāciju (tai skaitā par darījumiem ar trešajām personām). Šā punkta piemērošanai paredzami svarīga vai svarīga informācija ir:

a) bankas konta esamība,

b) bankas konta turētājs,

c) persona, kura pilnvarota rīkoties ar bankas kontu,
d) persona, kura atvēra bankas kontu,
e) bankas konta pārskata perioda atlikums un beigu atlikums,
f) procentu summa, kas nomaksāta par attiecīgās bankas kontā esošajiem naudas līdzekļiem par konkrētu laika periodu,
g) nomaksātā nodokļu summa par procentiem konkrētā laika periodā,
h) bankas konta izraksts par konkrētu laika periodu,
i) ziņas vai dokumenti saistībā ar konkrētu darījumu bankā,
j) ziņas par citiem konta turētāja kontiem bankā konkrētā laika periodā, kā arī ziņas par attiecīgajiem kontiem piesaistīto maksājumu karti (tās veids, numurs un lietotājs),
k) ziņas par attiecīgās maksājumu kartes piesaisti bankas kontam.

No minētā tiesiskā regulējuma izriet, ka VID ir tiesības pieprasīt informāciju no kredītiestādes par nodokļu maksātāju, pamatojoties uz Eiropas Savienības normatīvajiem aktiem vai Latvijas Republikas Saeimas apstiprinātiem starptautiskajiem līgumiem, ja tajos ir noteikta paredzami svarīgas vai svarīgas informācijas sniegšana, citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai ārvalsts (starptautiskā līguma puses) konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām.

[8] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicējas norādītajam, ka VID nav pamatojis pieprasījumu ar atbilstošu normatīvo aktu, jo Direktīva Nr.2011/16/ES ir vērsta tikai uz sasniedzamo rezultātu, nevis uz konkrēta pienākuma uzlikšanu informācijas apmaiņā. Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1]punkts neprecizē, kādā Eiropas Savienības normatīvajā aktā (direktīvā vai regulā) jābūt noteiktam pienākumam valstij īstenot administratīvo sadarbību nodokļu jomā ar citu Eiropas Savienības dalībvalsti. Eiropas Savienības direktīva ir normatīvas akts, kas ir saistošs dalībvalstij, atstājot dalībvalsts ziņā izvēlēties mehānismu, kādā tiks sasniegts direktīvas mērķis.

VID pieprasījumu citastarp pamatojis ar Direktīvas Nr.2011/16/ES 18.panta 2.punktu, kas noteic, ka šīs direktīvas 17.panta 2. un 4.punktu nekādā veidā nevar interpretēt kā tādu, kas dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei ļautu atteikties sniegt informāciju tikai tāpēc, ka šī informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā, vai tāpēc, ka informācija ir saistīta ar kādas personas īpašuma interesēm. Direktīvas 17.panta 2.punktā noteikts, ka šī direktīva pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij neuzliek par pienākumu veikt pārbaudes vai paziņot informāciju, ja šādas pārbaudes veikšana vai pieprasītās informācijas ievākšana pašas vajadzībām būtu pretrunā ar tās tiesību aktiem. Šā panta 4.punktā noteikts, ka var atteikties sniegt informāciju, ja tas izraisītu komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu vai ja informācijas atklāšana būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai. Direktīvas 20.panta 2.punktā noteikts, ka panta 1.punktā minētajā standarta veidlapā iekļauj vismaz šādu informāciju, ko sniedz pieprasījuma iesniedzēja iestāde: a) tās personas identitāte, par kuru veicama pārbaude vai izmeklēšana, b) nodokļu mērķis,

kuram informācija tiek pieprasīta.

Direktīvas preambulas 1. un 2.punktā norādīts, kādam mērķim tā ir pieņemta. Poti, globalizācijas laikmetā strauji pieaug nepieciešamība pēc dalībvalstu savstarpējās palīdzības nodokļu jomā. Ievērojami pieaugot nodokļu maksātāju mobilitātei, pārrobežu darījumu skaitam un finanšu instrumentu internacionalizācijai, dalībvalstīm ir arvien grūtāk pienācīgi novērtēt maksājamās nodokļu summas. Šī pieaugošā problēma ietekmē nodokļu sistēmu darbību un izraisa nodokļu dubultu uzlikšanu, kas savukārt veicina krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kamēr kontroles pilnvaras joprojām noteiktas valsts līmenī. Tādējādi tas apdraud iekšējā tirgus darbību. Tādēļ atsevišķa dalībvalsts nevar pārvaldīt savu iekšējo nodokļu sistēmu, jo īpaši saistībā ar tiešajiem nodokļiem, nesaņemot informāciju no citām dalībvalstīm. Lai pārvarētu šīs situācijas negatīvo ietekmi, noteikti jāattīsta jauna administratīva sadarbība starp dalībvalstu nodokļu pārvaldēm. Vajadzīgi instrumenti, kas varētu radīt uzticību starp dalībvalstīm, paredzot vienādus noteikumus, pienākumus un tiesības visām dalībvalstīm. Direktīvas preambulas 9.punktā norādīts, ka dalībvalstīm pēc citu dalībvalstu lūguma par konkrētiem gadījumiem būtu jāveic informācijas apmaiņa, kā arī vajadzīgās procedūras, lai iegūtu šādu informāciju. „Prognozējamā svarīguma" norma ir paredzēta, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku informācijas apmaiņu nodokļu jomā, vienlaikus precizējot, ka dalībvalstīm nav atļauts veikt t.s. pierādījumu meklēšanu pēc nejaušības principa vai pieprasīt informāciju, kas, visticamāk, nav saistīta ar attiecīgā nodokļu maksātāja nodokļu jautājumiem. Lai gan šīs direktīvas 20.pantā ir paredzētas procedūras prasības, minētās procedūras ir jāinterpretē brīvi, lai netraucētu efektīvu informācijas apmaiņu.

No iepriekš minētā tiesiskā regulējuma izriet, ka nolūkā izvairīties no nodokļu maksātāju dubultās aplikšanas ar nodokļiem, krāpšanas, ir jāveicina Eiropas Savienības dalībvalstu administratīva sadarbība prognozējami svarīgas informācijas apmaiņā nodokļu jomā. Dalībvalsts nevar atteikties sniegt informāciju vienīgi tādēļ, ka informācija ir bankas rīcībā, vai tā ir saistīta ar kādas personas īpašumtiesību interesēm. Vienlaikus ar direktīvu paredzēts, ka dalībvalstīm būtu jāsniedz prognozējami svarīga informācija saistībā ar konkrētu nodokļu maksātāju, nevis jebkura informācija, kas nevar tikt uzskatīta kā svarīga informācija saistībā ar attiecīgo nodokļu maksātāju.

[9] Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 11.[1]punktā ir uzskaitīts, kas ir paredzami svarīga informācija, kas būtu sniedzama citai Eiropas Savienības dalībvalstij konkrēta nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām. Vienlaikus šī tiesību norma norobežo, ka nevar tikt prasīta jebkura informācija, bet tikai paredzami svarīga informācija, arī tāda, kas attiecas uz darījumiem ar trešajām personām. Apgabaltiesas ieskatā minētais regulējums atbilst Direktīvas Nr.2011/16/ES mērķim. Proti, iegūstot informāciju par administrējamā nodokļu maksātāja darījumiem ar trešo personu, nodokļu administrācija var iegūt svarīgu informāciju, piemēram, par patieso nodokļu maksātāja ienākumu apmēru, par iespējami īstenotām krāpšanas shēmām.

Minētā pamatotību apgabaltiesas ieskatā apstiprina 2013.gada 14.marta likuma „Grozījumi Kredītiestāžu likumā" anotācija. Proti, tajā norādīts, ka personas, lai slēptu darījumus, darījumu partnerus, kā arī faktiskos ienākumu guvējus un ienākumu apmērus, rīkojas citu personu aizsegā. Lai varētu atklāt minētās personas, to gūtos ienākumus un noteikt nodokļu saistību izpildes pilnīgumu, kā arī nodrošināt atbilstošus pierādījumus administratīvajā procesā, papildus ir nepieciešama informācija par personām, kuras ir pilnvarotas rīkoties ar bankas kontu, informāciju par citiem konta īpašnieka kontiem bankā attiecīgajā periodā, kā arī to, vai minētajiem kontiem ir piesaistīta bankas karte (tās veids, numurs un tās lietotājs), informāciju, vai attiecīgā bankas karte ir piesaistīta bankas kontam.

Papildus minētajam apgabaltiesa secina, ka likuma grozījumu izstrādes gaitā ir izpētīts (sk. likumprojekta anotāciju), ka Direktīvas Nr.2011/16/ES prasības attiecībā uz informācijas apmaiņu pēc būtības atbilst OECD izstrādātajiem starptautiskajiem standartiem caurskatāmības un informācijas apmaiņas jomā, kurus Latvija ir apņēmusies ievērot, kļūstot par OECD Foruma par caurskatāmību un informācijas apmaiņu nodokļu jomā dalībvalsti. Starptautiskie standarti caurskatāmības un informācijas apmaiņas jomā *(http://www.oecd.org/dataoecd/37/42/44824681.pdf)* paredz krietni plašāku informācijas apmaiņu nekā pašreiz (pirms grozījumu pieņemšanas) Latvija var veikt saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem (tajā skaitā, Kredītiestāžu likumu).

Informācijas apmaiņa nodokļu vajadzībām tiek uzskatīta par efektīvu, ja tiek ievērotas trīs galvenās komponentes: 1) informācijai ir jābūt pieejamai, 2) nodokļu administrācijai ir jābūt pieejai minētajai informācijai un 3) ir jābūt informācijas apmaiņas mehānismam. Starptautiskie standarti jo īpaši paredz pieejas nepieciešamību kredītiestāžu rīcībā esošajai informācijai, nosakot, ka informācijai ir jābūt pieejamai attiecībā uz visu kontu turētājiem (tajā skaitā, arī uz tādu valstu rezidentiem, kas nav vienas vai otras dalībvalsts vai līgumslēdzējas valsts rezidenti).

Pamatojoties uz minēto, apgabaltiesa atzīst, ka likumdevējs, izstrādājot grozījumus Kredītiestāžu likuma 63.pantā (panta pirmo daļu papildinot ar 11.[1]punktu), jau ir izvērtējis, kas ir paredzami svarīga informācija, kas sniedzama citas Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu administrācijai nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām.

[10] VID pieprasījums pieteicējai sagatavots, pamatojoties uz elektronisko informācijas apmaiņas pieprasījumu, kas saņemts no Francijas finanšu ģenerāldirekcijas. Elektroniskajā pieprasījumā norādīts, ka nodokļu maksātājs, kura nodokļu administrēšanas vajadzībām tiek pieprasīta informācija, ir */Nosaukums 2/*. Tātad Francijas puses pieprasījumā ir identificēts nodokļu maksātājs, kura nodokļu administrēšanas vajadzībām ir nepieciešama paredzami svarīga informācija.

Francijas finanšu ģenerāldirekcijas elektroniskajā pieprasījumā arī ir norādīti lietas apstākļi. Proti, ka */Nosaukums 2/* veic naudas pārskaitījumus uz

AS „*/Nosaukums/*” kontu Nr.*/konta numurs/*, kas atvērts uz Lielbritānijas kompānijas */Nosaukums 3/* vārda. No Francijas finanšu ģenerāldirekcijas pieprasījuma tādējādi izriet, ka ir nepieciešama informācija par */Nosaukums 2/* iespējamajiem darījumiem ar */Nosaukums 3/*.

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējai adresētais VID pieprasījums ietver informācijas pieprasījumu par Francijas nodokļu maksātāja nodokļu administrēšanas vajadzībām svarīgu informāciju par darījumiem ar trešo personu. Attiecīgi apgabaltiesa secina, ka VID pieprasījums tā pārsūdzētajā daļā ir pamatots, pieteikums ir noraidāms un pieteicējai ir pienākums pieprasīto informāciju izsniegt VID.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kredītiestāžu likuma 63.panta septīto daļu, Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt akciju sabiedrības „*/Nosaukums/*” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu pārvaldes direktora p.i. 2013.gada 17.jūlija pieprasījuma Nr.8.15-11/57942 atcelšanu daļā par informācijas sniegšanu par personām, kas atvēra bankas kontu Nr.*/konta numurs/* un personām, kas pilnvarotas rīkoties ar šo kontu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	*(paraksts)*	I.Amona
Tiesneši	*(paraksts)*	V.Poķis
	(paraksts)	A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese I.Amona
Rīgā 2013.gada 21.augustā